

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتیوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فراشی» تیرانا ۱۹۶۹

بخش هشتم و یکم

۲۸ اپریل ۲۰۱۵

۶- تقویت کار ایدئولوژیک و درهم شکستن تشبثاتی که به منظور تجدید نظر در مشی مارکسیستی- لنینیستی حزب انجام می گرفت:

پس از نخستین کنگره حزب کمونیست البانی و به ویژه، در سال های نقشه پنج ساله اول، انقلاب فرهنگی و ایدئولوژیک در کلیه رشته ها توسعه و تعمیق یافت. سطح آموزش و فرهنگ زحمتکشان بالا رفت. آموزش و فرهنگ واقعاً متعلق به خلق شد. سراسر کشور از شبکه انبوهی از مدرسه، تئاتر، سینما، خانه و کانون فرهنگ پوشیده گشت. نخستین تأسیسات آموزش عالی بر پا شد. از هر هفت نفر مرد یا زن البانی یک نفر در یکی از مدارس از درجات مختلف تحصیل می کرد. میهن پرستی سنتی البانی مضمون نوین گرانقدر سوسیالیستی یافت. وحدت استوار توده های زحمتکش بر گرد حزب آنچنان عامل عمده ای بود که امکان داد بر دشواری های استثنائی که پس از کنگره اول در برابر کشور ظهور کرد غلبه گردد، نقشه ها و فعالیت ها خصمانه امپریالیست ها و رویزیونیست های یوگوسلاوی به ضد جمهوری توده ای البانی در هم شکسته شود. زحمتکشان البانی در همه حال احساسات عالی انتر ناسیونالیستی نشان دادند. دوستی راستین و فعال آنها نسبت به خلق شوروی، نسبت به خلق چین و خلق های کلیه ممالک دموکراسی توده ای و حس همدردی انقلابی آنها نسبت به خلق هایی که برای رهائی خویش از یوغ استعمار و امپریالیسم در مبارزه بودند و نسبت به طبقه کارگر جهانی به چشم می خورد. تغییرات عمیقی در وجدان آنان روی داد. روش نوین، روش سوسیالیستی در برخورد با کار و با اموال اجتماعی به ظهور رسید، کارگران از بسیاری از خرافات کهنه مذهبی، بورژوائی، خرده بورژوائی رهائی یافتند، اخلاق کمونیستی در آنان ریشه گرفت.

مع ذلک سطح پرورش ایدئولوژیک و فرهنگی کمونیست ها و به طور کلی زحمتکشان خیلی نازل بود. این نقص در کار و در شیوه زندگی آنان دیده می شد. پدیده هایی بیگانه از اخلاق کمونیستی بروز می کرد، افراد به ارتقاء ایدئولوژی خویش همت نمی گماشتند، کار ایدئولوژیک و سیاسی در سطحی نازل قرار داشت، وقتی که در نیل به آموزش و

فرهنگ دشواری هائی پیش می آمد به جای غلبه بر آنها عقب نشینی می شد. عوامل مذکور موانعی بر سر راه ساختمان سوسیالیسم ایجاد می کرد.

ارتقاء سطح آموزش ایدئولوژیک، سیاسی و فرهنگی:

چرخشی که در عرصه افزایش تولید و رهبری اقتصاد، در دفاع از پیروزی های انقلاب سوسیالیستی و گسترش مستمر آنها آغاز شده بود ایجاب می کرد که توده ها در زندگی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشور شرکت فعال تری داشته باشند و وجدان سوسیالیستی آنها آبدیده شود. ضرورت آموزش سالم تر ایدئولوژیک و سیاسی کمونیست ها و زحمتکشان از شرایط موجود ناشی می شد. البانی در شرایطی به راه رشد سوسیالیستی گام نهاد که عقب ماندگی اقتصادی و فرهنگی بسیار داشت، طبقه کارگرش کم شمار بود، سطح آموزش و فرهنگ زحمتکشانش هنوز خیلی نازل و جهان بینی آنها عمیقاً خرده بورژوائی بود. ساختمان سوسیالیسم در کشور ما در شرایط محاصره سرمایه داری انجام می گرفت. امپریالیسم و عمال وی در کلیه زمینه ها فشار بسیار بر خلق و بر حزب البانی وارد می آوردند و به نبرد پرمایه افتراء و تهدید دست می زدند تا مگر قدرت توده ئی را ساقط گردانند.

کمیته مرکزی حزب چون آموزش مارکسیستی-لنینیستی ایدئولوژیک و سیاسی کمونیست ها و زحمتکشان را وظیفه ای اساسی می شمرد با مراقبت خاص به بررسی آن پرداخت و تصمیماتی اتخاذ کرد که این موضوع با جدیت بیشتر مورد توجه قرار گیرد و بهتر از پیش سازمان داده شود.

از این گرایش که در کار با توده ها به جای اسلوب اقناع اسلوب اداری به کار رود انتقاد شد. این نظریه خطا که حزب پس از آن که در رأس دولت جای می گیرد فرماندهی می کند و دستور می دهد محکوم گردید. به ویژه رفتار برخی از کمونیست ها که در روستا به جای آن که برای تحویل گرفتن غلات تعهد شده دهقانان به کار اقناعی دست بزنند عجلانده با اقدامات نادرست خودسرانه از قبیل تعطیل آسیاب ها، منع دهقانان از برداشت محصول پیش از تحویل غلات تعهد شده و غیره مبادرت می جویند مردود شناخته شد.

کمیته های حزبی به کار وسیع تر و مشخص تری دست زدند تا مشی سیاسی حزب و اهمیت تصمیمات وی را توضیح دهند. کار توضیحی سیاسی کاملاً با مسائل اقتصادی و با وظائف کارخانه ها، مؤسسات و یا دهکده ها در اجرای برنامه خود شان پیوند داده شد. به ویژه کوشش به عمل آمد که زحمتکشان بر خورد سوسیالیستی نسبت به کار و اموال اجتماعی پیداکنند. حزب مسأله مبارزه طبقاتی را به مثابه حلقه اساسی سلسله مسائلی که در آموزش ایدئولوژیک مطرح می شد، دقیق تر بررسی کرد و ضرورت این مبارزه را برجسته تر ساخته، نگذاشت که فکر ضد مارکسیستی «خاموشی مبارزه طبقاتی در دوران ساختمان سوسیالیسم» که رویونیست های یوگوسلاوی پخش می کردند و عده ای از ایدئولوگ های برخی از احزاب کمونیستی و کارگری و از آنجمله حزب کمونیست شوروی به پشتیبانی از آن بر خاسته بودند در اذهان کمونیست ها و زحمتکشان ریشه بگیرد. کمیته مرکزی آموخت که مبارزه طبقاتی در تمام دوره ساختمان سوسیالیسم بدون وقفه ادامه خواهد یافت. زیرا که طبقات استثمارگر، حتی پس از آن که قدرت را از دست می دهند هرگز از تثبیت برای باز گرداندن استیلای خویش از پای نمی نشینند، زیرا که هدف اصلی بورژوازی بین المللی آنست که از پیروزی سوسیالیسم در مقیاس جهانی جلو گیرد، انقلاب سوسیالیستی را در آنجا که پیروز شده و در آنجا که انگیزه شده است، درهم بشکند. حزب در این زمینه به توسعه و ترویج و تبلیغ پرداخت تا هدف امپریالیست ها و چاکران آنان و شکل های تازه اقداماتی را که برای نیل به هدف های خویش انجام می دهند، فاش گرداند. این کار شکل های جدید مبارزه طبقاتی را بهتر از پیش به زحمتکشان شناسانید و توجه آنان را به این واقعیت جلب کرد که یکی از این شکل ها عبارتست از دزدی، تخریب و تبذیر اموال سوسیالیستی.

تصمیماتی گرفته شد تا کار مطبوعات و رادیو به مثابه اسلحه نیرومند تجهیز در دست حزب، بهبود یابد. سیستم آموزش درونی حزب تجدید سازمان یافت. انتشار کتب مارکسیستی-لنینیستی توسعه پذیرفت. علاوه بر آثار ستالین که نشر آنها از ۱۹۵۲ آغاز گشته بود مقرر گردید که آثار کامل لنین به چاپ برسد، و فوراً با این کار پرداخته شد. به ویژه مساعی خطیری به کار رفت تا سطح ایدئولوژیک، فرهنگی و حرفه‌ئی کارکنان ارگان‌های حزبی و کادرهای عمده ارگان‌های دولتی و اقتصادی ارتقاء یابد. کلیه کادرها و کمونیست‌ها بیش از پیش در کار آموزش ایدئولوژیک و سیاسی به حرکت در آورده شدند و نظریه کاملاً اشتباه آمیز و زیانمندی که این وظیفه را فقط بر عهده ارگان‌های ترویج و تبلیغ می‌دانست، رد شد.

حزب برای پیشبرد انقلاب فرهنگی، توجه خود را به رشد این انقلاب به ویژه در عمق معطوف داشت بدون آن که گسترش آن را از دیده فرو گذارد. مراقبت خاص به عمل آمد که مضمون علمی و سیاسی ایدئولوژیک مدرسه که وسیله اساسی ارتقاء سطح فرهنگ و آموزش توده‌ها بود، تقویت شود. برای تسریع پیشرفت فرهنگ مبالغه‌بزرگتری با این بخش اختصاص داده شد و تعداد کادرهای آموزشی آن افزایش یافت.

حزب در عین حال که به پرورش روشنفکران نوین و ایجاد مراکز علمی در کشور می‌پرداخت اینک وظیفه داد که پیوند دانش با تولید نزدیک تر شود به طوری که پژوهش‌های علمی در حل مسائل عمده اقتصاد توده‌ئی شرکت داشته باشد. تصمیمات خاصی به منظور ترغیب بیشتر مطالعات مربوط به تاریخ البانی، تاریخ ادبیات البانی و زبان‌شناسی اتخاذ شد.

در همین دوره بود که یک سلسله تأسیسات علمی، فرهنگی، و هنری نوین مانند انستیتوی تاریخ حزب، انستیتوی تاریخ و زبان‌شناسی، تئاتر اپرا و باله و غیره به وجود آمد.

ادامه دارد...